

ULMA TALDEKO BESTE TALENTUAK

Taldeko langile eta bazkideek bateratu egiten dituzte beren ibilbide profesionala eta zaletasun zorrotz-zorrotzak; hola erakusten dute talentuarekin eta esfortzuarekin horma guztiak botatzen direla.

Kirolari eta mendiari lotutako bizitza bat

Maite Zabaleta, ULMA Handling Systems

Maite Zabaleta ULMA Handlingeko administraria da, eta bere erantzukizun profesionalak trail runningaren praktikarekin konbinatzen ditu. Berarentzat, egunero egiten duen entrenamendua deskonektatzeko modu bat da.

Maite Zabaletaren bizitza osoa mendiari lotuta dago: familia, lana eta bere pasio handia, trail runninga, oinarrian mendiko xendretan lasterka ibiltzea duen kirol diziplina gogorra.

Maite orain dela 35 urte jaio zen Oñatin, Aretxabaletan bizi da, eta ULMA Handling Systemseko administrari lanetan dihardu, Oñatin. Kirol horri hainbeste eskaintzen dio, ezen bazkalordua aprobetxatzen baitu mendian barrena 10 kilometro egiteko, kooperatibaren inguruan. Eta egunero egiten du, "atseden aktiboko" egunean izan ezik. "Ohituta nago irten, kirola egin, bazkaldu eta, ondoren, berriro lanera joatera". Zergatik? "Niretzat, betebeharra baino gehiago atsedena da. Deskonexioa da, buruan dudan guztia kentzea ahalbidetzen didana", azaldu du.

Kirolaren alde duen pasioa ez zen oso goiztiarra izan, 20 urte baino gehiago zituenean sortu zitzaion. Maitek gogoan du haurtzaroan eta nerabezaroan atletismoan eta saskibaloian aritzen zela. Baina jarduera horiek egiazki gustatzen zitzaion ariketa alde batera uztera behartzen zuten: aitarekin mendian oinez ibiltzea. "Igande goizean partida baneukan arratsaldean joaten nintzen ibiltzera, eta horrela izaten zen beti, bateratu egin behar nituen. Egun batean nire baitan esan nuen arte: ez, gustukoagoa dut bakarrik eta aire zabalean ibiltzea". Eta mendiko lasterketetan praktikatzen hasi zen.

Bera bakarrik hasi zen, bere kabuz

entrenatzen, eta senak adierazten zion beste jarraibiderik gabe. Orain dela urte pare bat arte, izan ere, bakarrik ibiltzeaz nekatuta, Gasteizko talde batean hasi zen, Zortzietakoak taldean, eta entrenatzaile pertsonal bat hartzea erabaki zuen. "Askotan uste dugu, lasterka ibiltzearen ibiliaz hobetuko dugula, baina hori bakarrik egitea ez da ona: Atsedean hartu behar dugu, bizikleta, esprintak", azaldu du, taldean sartu zenetik trail runninga dagoeneko hobby hutsa baino gehiago dela aitortu eta gero. "Pentsatzekoa da zerbait egiten duzunean ongi egin nahi duzula, ezta?", esan du. Orain taldeekin lasterketetara joaten da, jendea ezagutzen du, eta dena atseginagoa da.

Baita lehiaketa ere. Maitek urtean gutxi gorabehera 10 karreratan parte hartzen du, eta denak dira 30 kilometro baino

Niretzat, betebeharra baino gehiago atsedena da. Deskonexioa da, buruan dudan guztia kentzea ahalbidetzen didana.

gutxiagokoak. Eta palmaresa ere badauka, aipatu ere egiten ez duen arren. Gezurra dirudi, baina kosta egiten zaio bizitzan zehar zenbat podio egin dituen gogoratzea. Bi besterik ez ditu gogoan: Gasteizen bat, 25 kilometrokoa, eta beste bat Huescako Pirinioetan, Villanuan, "bertikal bikoitzean".

Izen horrekin, ez dirudi ahazten zaila den lasterketa. "Bertikal" batean 5 kilometro baino gutxiagoko ibilbide batean 1.000 metroko desnibela gainditu behar bada, Villanuako bertikal bikoitzean 2.000 metro positiboko desnibela gainditu behar da 7,5 kilometroan, Collarada gailurreraino. Bada zerbait! Lasterketa haren gainean egiten duen laburpenak bere izaeraren apaltasuna erakusten du: "Sufritu egin nuen, disfrutatu egin nuen, eguraldi ona egin zuen eta bigarren geratu nintzen".

Proba hartara senarrarekin batera joan zen, trail runningaren kontu honetan duen kidearekin, zeinarekin borrokatxo bat ere baduen ("beti irabazten dit; ez dakit nola egiten duen, baina nik gehiago entrenatzen dut eta ezin dio irabazi", dio barrez). Hark ez bezala, Maite goerarako bakarrik lehiatu zen. Lehen aldiz egin zuen, itxaropen handirik gabe, eta parte hartzeko nahi hutsarekin. Baina bigarren geratu zen proba benetan gogor hartan eta, batez ere, disfrutatu egin zuen.

Oñatiar kirolaria mugitzen duena ez delako lehia bakarrik. Kirola da, aire libreko eta mendiko jarduerak, batez ere mendikoak. Maitek aitortzen du igerilekura

joaten dela karrerako atsedean egunetan, "mugitzen" jarraitzeko. Baina ez du gustuko. Berari mendiak deitzen dio. Eta negua noiz iritsiko zain dago dagoeneko, beste zaletasun batean aritzeko, eskiatzera joateko.

Lasterka irteten den egun bakoitzean ibilbideko ñabardura guztiak ateratzeko gai da: "Paisaiaren xarma, beste pertsona baten konpainiaz disfrutatzea, gauza berriak deskubritzea, kolore berriak...". Horregatik, inoiz ez da Aizkorri eta Urbiako inguruez nekatzen, eta behin eta berri joaten da bertara lasterka. Egundak bakoitza desberdina delako eta zerbait desberdina aurkitzen duelako.

Eta jarduera fisikoarekin ere ez da aspertzen. Lotsatu egiten da ironwoman esaten badiote, baina daukan bizitasunak ez dio atsedean hartzen uzten, "ezta lo egiteko ere". Izan ere, barrez esaten duen bezala, "mendia kentzen badidate, hil egiten naute".